

باب شصت و پنجم
در نهی از استعمال مسکرات

در کتاب مستطاب اقدس نازل قوله تعالی:

"ليس للعاقل ان يشرب ما يذهب به العقل و له ان يعمل ما ينبغى للانسان لا ما يرتكبه كل غافل مريب." (بند ۱۱۹)

و در لوح ذبیح میفرمایند:

"و لا تقرّبوا ما ينكره عقولكم ان اجتنبوا الإثم و أنّه حرّم عليكم في كتاب الّذي لا يمسه الّا الّذين طهّرهّم الله عن كلّ دنس و جعلهم من المطهّرين."

و در لوح رام میفرمایند قوله تعالی:

"اياكم ان تبدّلوا خمر الله بخمر انفسكم لآنها يخامر العقل و يقلب الوجه عن وجه الله العزيز البديع المنيع و انتم لا تقرّبوا بها لآنها حرّمت عليكم من لدى الله العليّ العظيم. ان اشربن يا اماء الله خمر المعانى من كووس الكلمات ثم اتركن ما يكرهه العقول لآنها حرّمت عليكن في الالواح و الزّبرات ان اسكرن بخمر محبة الله لا بما يخامر به عقولكنّ يا ايّها القانتات انها حرّمت على كلّ مؤمن و مؤمنة"

حضرت عبدالهّاء جلّ ثنائه در لوح استاد على فخّار طهرانى میفرمایند قوله العزيز:

"أما شراب بنصّ كتاب اقدس شربش ممنوع زیرا شربش سبب امراض مزمنه و ضعف اعصاب و زوال عقل است ..."

و حضرت وليّ امرالله جلّ سلطانه در لوحی میفرمایند:

"شرب خمر و ترياك از محرّمات منصوصه حتميه است لهذا اگر افراد اجتناب ننمایند و متدرّجا ترك نکنند و از نصیحت و انداز محفل متنبه نشوند و عمدا مداومت نمایند انفصال آنانرا از جامعه بكمال حزم و متانت

اعلان نمائید." (تاریخ نزول این ابلاغیه که بافتخار محفل مقدّس روحانی مرکزی ایران است پانزدهم مارس ۱۹۳۲ میلادی است.)

حتّی در لوح مبارک مورّخ هفتم شهر القدره ۹۲ مطابق ششم نوامبر ۱۹۳۵ که باعزاز محفل مرکزی ایران نازل شده از مشروب فروشی و داشتن مهمانخانه و کافه و رستورانهاییکه در آن مشروب بفروش میرسد نهی اکید فرموده‌اند قوله الاحلی:

"فرمودند بنویس اینعمل قبیح و مذموم است و دلیل بر ترویج منهیات امریه ترک آن از فرائض وجدانیّه بهائیان حقیقی محسوب. اگر بهائیان محلّ خویش را اجاره دهند و بهیچوجه من الوجوه مداخله ننمایند و تأیید شخص مستأجر را نکنند مسئولیت از آنان مرتفع. شخص مالک باید بجمیع وسایل متشبّث گردد که ملک خویشرا از لوث اینگونه امور دنیّه مصون و محفوظ نماید تا چه رسد بآنکه خود شخصا مباشرت باین اعمال مردوده نماید."

باری راجع بحرمت استعمال مسکرات تأکید بسیار در الواح مبارک نازل برای مزید اطلاع بلوح مبارک رام و کلمات مکنونه و الواح مبارکه مرکز میثاق جلّ ثنائه که عنوان آنها "ایمخمور خمر محبت الهی" و دیگری "ای سرمست باده محبة الله" و جز اینها است مراجعه نمایند.

و این باب را باین بیان مبارک خاتمه میدهد. در لوح احبّای قدیم آباد قزوین میفرمایند قوله العزیز:
"شراب انگوری هوشیاری ببرد و از عقل و ادراک بیزار نماید بالغ رشید را مانند طفل رضیع کند و عاقل دانا را رئیس جهلا نماید."

و در لوح احبّای نیریز از قلم قدم جلّ جلاله نازل قوله تعالی:
"جمیع احبّا را تکبیر برسانید و از لهو و لعب منع فرمائید خمر محبت حضرت بيمثال و باده معرفت سلطان لا یزال کلّ من فی الملک را کافیست."